

tale om, at hvad der er et sandt Forhold for den ene Part, bliver usandt for den anden; det synes jeg er ulogisk.

Jeg takker Mindretallet for den Stilling, det har taget, og jeg takker, fordi det har lukket en Dør op for Kvinderne, thi det er i Virkeligheden et stort Hensyn, der derved tages til Barnet. Jeg kan kun beklage, at man kan se saa forskelligt paa Mand og Kvinde i et saadant Forhold, at man anvender en anden moralsk Maalestok for Manden end for Kvinden. Jeg tror, det vil være noget, der ikke kan holde i Længden. Jeg anbefaler det høje Ting at stemme for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg udtalte ved første Behandling af dette Lovforslag, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Moder har Lov til at adoptere sit uægte Barn, er saa vanskeligt, at man ikke straks kunde tage Standpunkt dertil; man maatte først overveje Spørgsmaalet og høre alle de Argumenter, der taler for og imod. Det er jo noget, der siger sig selv, at straks naar man hører, at en Moder ikke maa adoptere sit uægte Barn, synes man, det er uretfærdigt, det vil man ikke være med til. Det er først ved en nærmere Overvejelse og ved at se de forskellige Muligheder, der kan komme frem, at man muligvis kommer til et andet Standpunkt. Jeg skal udvikle, hvorfor jeg tror, at det Standpunkt, som Lovforslaget udtrykker, er det rigtige.

For det første vil jeg søge at bevise, at det, at man har Lov til at adoptere, hjælper ikke; dernæst, at det er uheldigt, og at det vanskeliggør Administrationsforholdene. Hvad opnaar en Moder ved at faa sit Barn i Huset? Man vil maaske svare: Nu kan hun kalde det sit Adoptivbarn. Men hvis det blot er det, det kommer an paa, kunde hun lige saa godt sige: Det er et fremmed Barn, som jeg har faaet Interesse for, derfor tager jeg det i mit Hus. Hvis hun tager det som Adoptivbarn, kan hun møde op med Adoptivbevillingen og bevise, at det er hendes Adoptivbarn, men i denne Bevilling vil uvægerlig staa, at det er hendes uægte Barn. Jeg kan derfor ikke indse, at man opnaar noget derved. For man vil vel ikke have, at Administrationen skal gaa saa vidt, at den end ikke skulde skrive, at det er hendes Barn. Det kræves jo nemlig, at det i en Adoptionsbevilling skal opgives, hvem Forældrene er; det maa opgives her som i alle lignende Tilfælde.

For det andet mener jeg ligesom det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Marie Christensen), at det er uheldigt at skille Moder og Barn ad i den første Tid. Naar Barnet er blevet voksent og hører, at Moderen kun har villet vedkende sig det som Adoptivbarn, og naar Barnet ser, at Skammen hviler paa det og ikke paa Moderen, synes jeg, der maa komme et daarligt Forhold ud af det. Og dernæst opstaar det Spørgsmaal, om det ikke ligefrem vil være positivt skadeligt at tillade en Moder at adoptere sit uægte Barn. Vi har i Ministeriet Hundreder af Ansøgninger om Adoptionsbevillinger om Aaret, ja, for Øjeblikket er vi oppe paa ca. 1000, deriblandt en hel Del fra Kvinder. Tror man nu virkelig, at disse Kvinder ogsaa i Fremtiden vil bryde sig om at adoptere? Vil de ikke frygte for, at den almindelige Mening vil være, at det er deres uægte Barn, de adopterer? Det mener jeg bliver Resultatet, og det vil være en Hindring for det naturlige Forhold, at en Moder tager sit eget Barn til sig. Jeg tror i hvert Tilfælde, at en Kvinde vil betænke sig paa at adoptere et Barn, naar det blot kan antydes, at det er hendes uægte Barn, og det er jo udelukket nu, da man ved, at saadan Adoption ikke kan finde Sted. Jeg kan heller ikke indse, at der opnaas noget for Barnet ved, at det bliver adopteret. Det vil jo snart hedde sig: Lad os faa at vide, hvem der er Barnets Forældre. Nej, saa er det bedre, at alle Spørgsmaal bliver udelukket ved, at Moderen anerkender Barnet, hvis hun vil det.

Dertil kommer, som jeg sagde før, Spørgsmaalet om Administrationen. Jeg gad se den Justitsminister, som vilde have Mod til at nægte en Moder at adoptere sit uægte Barn, naar saadan Adoption overhovedet er tilladt. Jeg ved ikke, hvorledes han skulde sondre mellem de forskellige Tilfælde. Skulde han give Bevillingen, hvis det var en Provste- eller Præstedatter, der ansøgte, men hvis det var en Arbejderdatter, skulde han ikke give den? Jeg gad se den Minister, som vilde gøre Forskel her. Nej, der er efter min Mening kun eet for ham at gøre, og det er selvfølgelig at give Tilladelse til, at en Moder adopterer sit Barn. Men saa forstaar jeg ikke, hvorfor vi skal gaa den Vej, som Mindretallets Forslag anviser. Hvorfor siger man saa ikke tydeligt og klart og ærligt, at enhver Kvinde, der har et uægte Barn, maa have Lov til at kalde det sit Adoptivbarn? Det er jo i Virkeligheden det, man ønsker. Hvorfor